Hec ē bñdictio. Hic ꝯñr ponit bñdictio moysi: sup ꝑplm sicut ⁊ iacob patriarcha bñdixit filios suos imminēte morte sua: vt hʒ Geñ. xlix ca. In hac ḡ bñdictōe pmittit pfatio: secūdo subdit executio: ibi viuat ruben. tercio ponit cōclusio: ibi Nō ē ali⁹

Circa pmū pmittitur titul⁹ cū dicit.
a Hec ē benedictio: ⁊ subdit benedictōis cā: que fuit datio legis ⁊ ei⁹ susceptio: ⁊ hoc notatur cū dicit.
b Dñs de syna venit. q2 ibi dedit legem: vt hʒ Exo. xx.
c Et de seyr ortus ē nobis ⁊c. Dicūt hebrei q dominus primo legē obtulit idumeis: q habitabant in mōte seyr: ⁊ ysmaelitis. q habitabāt circa montē pharā: ſʒ ibi noluerūt eā accipe ⁊ tūc dedit eā filijs israel in monte synai: ⁊ sic hm eos exponit qd dr.
c De seyr ortus ē nobis ⁊c. i. de illis locis venit ad nos dando nobis legē ab alijs recusatā: ſʒ hoc dictū nō consonat sacre scripture: que in toto suo pcessu vr sonare q populus hebreoꝝ a deo fuit spāliter electus: vt inde xp̄c nasceret. ꝓpter qd spāli sanctitate debuit pollere. ꝓpter qd ab alijs ꝑplis primo fuit segregatus p fidē vnius dei. s. in abraā: vt hʒ Geñ. xij. Et postea distinctus p circūcisionē que fuit signū fidei. vt hʒ Geñ. xvij. postea deo spāliter applicatus p legis susceptōem: Exo. xx. ⁊ de talibus beneficijs illi ꝑplo singulariter datis: dr ps. cxlvij. Nō fecit talit oi natōni ⁊c. ⁊ iudicia ⁊c. q in lege ꝯtinent: ⁊ ido a iudeis videt ee cōfictū q lex illa oblata fuerit alijs ꝑplis. ꝓpt qd aliter exponūt doctores nostri sic. c De seyr ortus est nobis ⁊c. i. idumeis ⁊ ysmaeliticis in sua infidelitate ⁊ ydolatria dimissis. deus p spāle bñficium ortus est nobis in datōe legis: lʒ aūt hoc sit bene dictū: tñ nō ꝯsonat ad plenū lr̃e: q2 scriptura vniformiter loquit hic de syna ⁊ seyr: ⁊ de monte pharā: vt patet in textu: iō pōt aliter exponi: q2 post datōem legis in monte synai: ꝑpls cundo v̄sus terrā pmissionis transiuit iuxta montē seyr: vt hʒ Nūe. xx. ca. Et dū circūirent montē illū ꝑpls cepit tedere itineris ⁊ laboris: ⁊ ex hoc murmurare: ꝓpter qd dñs immisit serpētes ignitos in ꝑplm: vt hr̄ Nume. xxj. ⁊ cū ꝑpls clamaret ꝓpter morsus serpentū: dñs pcepit moysi vt faceret serpētē eneū: ad cuius cōspectū pcussi a serpentib⁹ sanabāt. Ille aūt serpens habebat silitudinē aialis venenosi: erat tñ sine veneno: ⁊ iō fuit figura xp̄i: q habuit carnē silēm peccatrici: ſʒ fuit sine peccato. cui⁹ intuitus p verā fidē sanat a morsibus peccatoꝝ. Illā aūt figurā intellexit moyses: et iō dixit. De seyr ort⁹ ē nobis ⁊c. q2 in circuitu mōtis seyr reuelatū fuit ei beneficiū incarnatōis xp̄i ⁊ passionis: qd ē maximū.
d Apparuit de mōte pharan. Nume. x. hʒ q cū ꝑpls recessisset de monte synai nube eos ducēte: requieuit nubes in solitudie pharā. ⁊ cū ꝑpls ibi desideraret carnes: dñs dedit eis coturnices in tanta multitudine. q habuerunt satis vsqʒ ad mensem integruʒ: qd moysi visum fuit valde magnū: vt hʒ Nūe. xj. Tūc etiā in adiutoriū moysi in regimine ꝑpli repleuit dñs. lxx. senes spūsancto: vt ibidē hʒ: ⁊ ꝓpter istud beneficiū dixit moyses. d Apparuit de mōte pharā. illūinādo. lxx. senes.
e Et cum eo sanctoꝝ milia. i. angeloꝝ ei ministrātiū: hm q dicitur Dañ. vij. Milia miliū ministrabāt ei ⁊c. sic igit p⁹ bñficiū legis date in monte synai moyses facit hic mētōeʒ d alijs duob⁹ locis ꝓpter pdicta bñficia ibi collata.
f In dex. eius ignea lex. q2 fuit data de medio ignis: vt hʒ Exo. xix.

Caplm. xxxiij.

ᵃHec ē benedictio qua bñdixit Moyses hō dei filijs isrl̄ añ mortē suāʒ Et ait ᵇDñs de syna venit ᶜ⁊ de seyr ort⁹ ē nob ᵈApparuit d mōte pharā ᵉ⁊ cū eo scōꝝ milia. ᶠIn dextra eius ignea lex: ᵍdilexit populos. ʰOēs scti i manu illi⁹ sunt ⁱ⁊ q appropinquāt pedib⁹ eius: accipiēt de doctrina illi⁹ ᵏLegē pcepit nob moyses: ˡhereditatē mltitudīs iacob ᵐEt erit apd rectissimū rex: ꝯgregatis pncipib⁹ ꝑpli cū tribub⁹ isrl̄ ⁿViuat rubē ᵒ⁊ nō moriat: ᵖ⁊ sit puus in nūero ᵠHec est iude bñdictio. ʳAudi dñe vocē iude: ˢ⁊ ad ꝑplm suū introducē eū. ᵗMan⁹ eius pugnabūt p eo ᵛ⁊ adiutor illius ꝯ aduersarios eius erit ˣLeui q ait. ʸPerfectio tua ᶻet doctrina tua ᶻa viro sancto

g Dilexit ꝑplos. i. xij. tribus: q2 quelibet poterat dici ꝑpls vnus vl aliter. Dilexit ꝑplos generalr. hm illud Sap. xj. Diligis dñe oia que sunt: ⁊ nihil odisti eoꝝ q fecisti. sed spāliter dilexit ꝑplm isrl̄ tāqʒ sibi deputatū iō subdit.
h Oēs sancti in māu illius sunt. i. in sua gubernatōne et ꝓtectōe: lʒ enī ibi eēnt aliq mali tñ p maiori pte erat boni.
i Et q appro. pe. eius ⁊c. h dicit q2 in datōne legis dñs super montē synai loqbat: ⁊ popul⁹ erat in valle iuxta pedē mōtis audiens verba dñi: ⁊ q2 decē pcepta decalogi data sunt ab eo immediate: cetera v̄o mediante moyse: iō seqt.
k Legem pce. nobis moyses. auctoritate dei.
l Heredi. mul. iacob. q2 sicut hereditas ē res immobilis: ita lex fuit data iudeis vt imobiliter seruaret ab eis.
m Et erit apd rec. rex. i. si lex sic cōseruet a ꝑplo: erit rectissimus: q2 lege diuia gubernatus: ⁊ dñs erit eoꝝ rex. vñ ⁊. j. Reg. viij. ca. qñ prio elegerunt regē aliū: dixit dñs ad samuelē. Nō te abiecerunt: sed me ne regnē sup eos.
n Viuat ruben. Hic ꝯñr ponit benedictōis executō. ⁊ diuidit in. xj. ptes hm tribus. xj. bñdictas a moyse: ⁊ patebūt ptes psequendo. Prio ergo ponit benedictō ipius rubē. q2 fuit primogenitus eū dr.
n Viuat ruben. vita nature.
o Et nō moriat. morte culpe vel gehēne.
p Et sit puus in nūero: hoc aūt addit moyses ad cōcordandū cū verbo iacob: quo dixit ipi rubē Geñ. xlix. Effusus es sicut aqua: nō crescas ⁊c.
q Hec ē bñdictio iude. post bñdictiōem ruben immediate ponit bñdictio iude: q2 successit ei in honore regni q̄ʒtum ad ius primogeniture.
r Audi vocē dñe iude. dic ra. sa. q hec ꝓphia respicit ad vocē orōnis ipius dauid et salomonis qui fuerūt exauditi in pluribus orōnibus suis: ⁊ ipius aza p exercitu ethyopū inuadēte ipm. ij. Paralip. xiiij. ⁊ iosaphat pro ammonitis. ij. palip. xx. ⁊ ezechie p sennacherib. iiij. Reg. xix. qui fuerūt reges iuda.
s Et ad ꝑplm suū introduc eū. i. ad limbū patrū p⁹ vitā pñtē. vñ de sanctis patrib⁹ cōiter scribitur d morte eoꝝ: ⁊ apposit⁹ ē ad ꝑplm suū: vl ad pr̄es suos.
t Man⁹ ei⁹ pugnabūt p eo. q2 vsqʒ ad electōē saulis trib⁹ iuda hūit ducatū belli: vt hʒ Iudi. j. Quis ascendet añ nos ꝯ chananeuʒ ⁊ erit dux belli. Dixitqʒ dñs: iudas ascendet. ⁊. xx. ca. in bello cōtra filios beniamin: cū alie tribus q̄rerent: quis erit in exercitu nr̄o pnceps certaminis: Rñdit dñs. Iudas sit dux vr̄.
v Et adiutor illius cōtra aduersarios eius erit. dicit ra. sa. q h spāliter dr p iosaphat rege iuda q impetu facto ꝯtra eū in ramoth galaad exclamauit ad dñm ⁊ audiuit eū iij. Reg. xxij. pōt etiam intelligi de pluribus alijs regibus de tribu iuda qui fuerunt adiuti a dño in piculis.
x Leui quoqʒ ait. post benedictōes iude immediate ponitur benedictio leui propter dignitatem sacerdotij.
y Perfectio tua: q̄ʒtum ad vitam sanctam.
z Et doctrina tua. q̄ʒtum ad sanam doctrinam.
z A viro sancto tuo. i. a moyse qui fuit de eadem tribu: ⁊ sanctitas vite ⁊ veritas doctrine ab eo deriuata fuit ad alios eiusdē trib⁹: ⁊ loquit hic moyses de seipo q̄si d qdā alio ex hūilitate: q2 hec ptinēt ad cōmēdatōē eius: sicut ⁊ iohannes euangelista Ioh. xxj. dicit de se

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-254/0518
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG